

2. oktober, 1928.

Kjære Knud Rasmussen,

117241

Jeg har netop fått ditt brev av 29.f.m., som har bedrøvet mig meget. Jeg håber inderlig at det ikke kan opfattes som endelig at dere danske har besluttet å tre ut av Aeroarkti~~s~~. Jeg vet ikke hvilke Tyskere det siktes til som har optrått uheldig, men det lar sig jo ikke nekte at de tyske medlemmer av selskapet er i sterkt flertall. Imidlertid har det vært min streben å få arbeidet anlagt mest mulig internasjonalt, og det tror jeg også må kunne lykkes, idet det jo selvfølgelig blir mange andre lann som kommer til å spille en viktigere rolle ved det internasjonale forskningsarbeide i de polare strøk.

Hvad nu selve det fremtidige arbeide angår, så er det neppe helt riktig å si at luftskibs-ekspedisjonen er blit mer og mer det eneste. Tvertom har det vært sterkt fremme å få istann et mer kontinuerlig samarbeide av faste stasjoner i de circumpolare strøk. Hvad selve den påtenkte luftskibs-ekspedisjon angår, så mener jeg at såfremt den virkelig kan komme istann, vil den kunne gi verdifullt videnskabelig utbytte. Uten det har den for mig ingensomhelst interesse, og jeg kunde da ikke tenke mig å ta del i den. Med Nobiles og Amundsens foretagender vil den selvsagt ikke få den fjerreste likhet, da den hele reise må anlegges på planmessige undersøkelser og som en forberedelse for kommende kontinuerlig arbeide. Men dette og annet var det jo meningen skulde komme frem på det møte som skal avholles.

Fra St. Andrews og Irvine har jeg hørt om dine besøk i St. Andrews, og om hvilken stor pris det blev satt på dig der. Det gleder mig meget. Irvines er noen prektige mennesker, og likeså studentene i St. Andrews. De hjerteligste hilsener,

Fridtjof Nansen.